

TGM: Emlékm? Kolozsvárt

2014 július 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A normandiai partraszállásról ezt írja az évfordulón a félhivatalos Magyar Nemzet: "Nemcsak a náci Németország sorsát megpecsétel? lépésr?l van szó, hanem az Egyesült Államok permanens katonai-gazdasági jelenlétének kezdetér?l is Európában." Ennyi.

Die Welt ist fort, ich muss dich tragen.
Celan

A II. világháború alatt meggyilkolt magyarországi zsidók többségét nem egyszer?en a fasizmus ölte meg. Megölni a náci lágerekben ölték meg ?ket, de a megsemmisít? apparátusnak nem a magyarországi fasizmus szolgáltatta ki a már minden joguktól és életlehet?ségükt?l törvényesen megfosztott zsidókat, hanem a hagyományos nemesi-katonai magyar állam, amelyben 1944. október 15-éig nem a fasiszták (a nyilasok és szövetségeseik) uralkodtak, hanem a mindenkori uralkodó osztály, a szoldateszka és az úri hivatalnokság.

Ezért a genocídiumnak - amelynek a magyar államra es? része, ismétlem, nem a fasizmus vagy nemzetiszocializmus sajátossága - mélyebb köze van az 1945 tavaszáig a török ki?zése óta folytonos magyar történelemhez, mint akár a némethez, amely 1933-ban radikálisan megszakadt. A történelmi magyar állam egyszer?en felhasználta a III. Birodalom által kínált lehet?séget, élt vele, és a nácikkal mint alvállalkozókkal meggyilkoltatta a magyar zsidókat. Közben a nemesi-katonai uralkodó kasztnak az volt az érzése, hogy semmi sem változott. Háború volt, a hagyományos területi-nemzeti célokért, "Trianon" ellen (a hadizsákmány a bécsi döntéssel került az országhoz, az ország névleges szövetségeseit?l, nem a névleges ellenség Szovjetuniótól) és szimbolikusan "a szocializmus" ellen. Ez a két cél hivatalos államcél volt már az 1920-as években. Negatív értelemben folytatása mindannak, amit a régi magyar állam, a Tiszák állama képviselt 1918 el?tt, szemben "a történelmi Magyarország" népeivel, mindenekel?tt a munkásosztállyal, a nemzetiségekkel és a föld nélküli agrárproletariátussal. Hogy valami mégis megváltozott (nemcsak a zsidók él?b?l halottá), azt a történelmi magyar állam akkori vezet?i nem észlelték.

Ezért nem lehet tisztességes emlékm? a budapesti Szabadság téren. A magyar állam jelenlegi vezet?i nem fasiszták. Nem tisztel?i a Nyilaskeresztes Pártnak és Szálasi Ferenc nemzetvezet?nek. Eszményük a történelmi Magyarország, nem az Egyesült Földek és Gyep?k vagy a Kárpát-Duna Nagy Haza (a nyilasok utálták a "magyar" szót; nem voltak nacionalisták, hanem etnicisták-raszszisták: az más). "A történelmi Magyarország" intézményrendszere 1944. október 15-éig m?ködött, s ez az intézményrendszer szállította a magyar zsidók százezreit Auschwitzba. A magyar nácik ezalatt ellenzékben voltak. "A történelmi Magyarország" emlékm?vét - a vad geszti bolond, a gyújtogató, csóvás ember szobrát - épp most avatta föl a jelenlegi miniszterelnök. Nem lehet a Kossuth téren emlékm?vet állítani a magyar nemesség utolsó h?sének, a hagyományos magyar állam egyik legnagyobb alakjának, s onnan két percre, a Szabadság téren evvel egyszerre kinyilvánítani, hogy ugyanez a

hagyományos, nemesi-katonai magyar állam b?nrészes (nem a f? b?nös - mert az Hitler - , hanem b?nrészes) mintegy félmillió magyar zsidó üzemszer? meggyilkolásában.

A Horthy-érában megszakadt a Tiszák kifejezetten filoszemita politikájának hagyománya: a magát büszkén ellenforradalminak nevez? "kurzus" a két f? ellenféllel: a liberalizmussal és a szocializmussal azonosította a zsidóságot, és egyre radikalizálódó antiszemita politikája szimbolikusan, szociálisan és kulturálisan már megsemmisítette a magyar zsidóságot, miel?tt a fizikai megsemmisítésre - a teljes genocídiumra - sort kerített volna Hitler segítségével. De az antiliberalizmus és antiszocializmus az els? világháborús vereség, a forradalmak, a magyar nemzeti ellenforradalommal szövetségben végrehajtott antantmegszállás és a magyar nemzeti ellenforradalom által jóváhagyott trianoni "békeszerz?dés" - a területi integritás álláspontját egyedül Kun Béla és Stromfeld Aurél vörös hadserege képviselte a csatatéren - el?tt is államcél volt már, bár még zsidóellenes él és célzat nélkül. "A történelmi Magyarország" jelenleg zajló, antiliberális és antiszocialista politikai restitúciója és restaurációja - bár, ha jól látom, nem akar okvetlenül ellenséget gyártani a zsidóságból - utóda óhajt lenni az 1944. október 15-éig (szerinte, történetileg tévesen: 1944. március 19-éig) fennállott nemesi-katonai államnak. Tehát nem engedheti meg az ?szinte és igaz beszédet ártatlan magyar állampolgárok tömeges és üzemszer? kiirtásáról, amely az arisztokratikus-antiegalitárius és militarista, de a zsidótlanított szociális területen még m?köd? magyarországi "jogállam" idején és fennhatósága alatt történt. Ezért a restaurációs államrend párthívei számára a normandiai partraszállás nem a felszabadulás, hanem az amerikai térfoglalás kezdete.

A mai magyar miniszterelnök, az egyre egységesebb és osztatlanabb magyar állam vezet?je a Tisza-szobornál a maga ellentmondást nem t?r?, világos és egyértelm? modorában kifejtette: az anarchia ellenszere a monarchia. Ez tiszta beszéd. A király nélküli királyság - amely 1944. október 15-éig állt fenn - ha nem is valóság a maga teljességében, de elismert eszménykép. A mai magyar állam számára létkérdés ez a kronológiai probléma: március 19-éig vagy október 15-éig tar-tott-e az ideálként elismert rendszer. Ha "a történelmi Magyarország" restitúcióját és restaurációját *a holokauszt nélkül* akarják szimbolikusan és politikailag valóságosan végrehajtani, akkor úgy kell tenni, mintha a március 19-ei náci-német bevonulás megdöntötte volna a Horthy-rendszert.

Ez azonban nem igaz.

*

Május 27-én Kolozsváron felállították a Kolozsvárról és Észak-Erdélyb?l a Magyar Királyság hatóságai által haláltáborokba deportált és ott a nácik által elképzelhetetlen és felidézhetetlen módon meggyilkolt zsidók emlékm?vét, a genocídium 70. évfordulóján az egyetlen méltó emlékjelét az elpusztított magyar zsidóságnak. Az emlékm? Löwith Egon szobrásznak még a koncentrációs táborban készült vázlatai alapján készült. A nagyszer? Tibori Szabó Zoltánnak - a hírneves kolozsvári lapszerkeszt?nek, történésznek és publicistának - a kezdeményezésére megvalósult monumentum elkészültében közrem?ködött a szociáldemokrata román kormány, a konzervatív kolozsvári városháza, az RMDSZ, a zsidó hitközség - és Kolozsvár közönsége. Miért Kolozsváron?

Mert ott nincs Orbán-kormány.

A Malomárok partján, a posta mögött, szemben a Malom utcai régi zsinagógával (ahol most radikális *avantgárd* m?vészeti központ található), pár lépésre a zeneiskolától - a régi ferences kolostortól - és a magyar színháztól látható szerény emlékm? megmentette a tágabb értelemben vett magyar politikai és emlékezetközösség becsületét. Ez sajnos annak köszönhet?, hogy szül?városomban nem érvényesül a mai, a restaurált magyar állam szuverén befolyása. A jelenlegi magyar államban - hivatalosan és köztéren - a meggyilkolt magyar zsidókat nem szabad meggyászolni. A fekete, "absztrakt" sziklaemlék stílusában is sokatmondóan különbözik a pesti Szabadság térre tervezett, kínos zavarra való és esztétikailag is zavaros giccst?l. Tömör, a szó minden értelmében lapidáris, mentes minden - ide nem ill? - szentimentalizmustól és pátosztól.

Aki meg akarja gyászolni mérges gázzal meggyilkolt és elégetett zsidó honfitársainkat, vigye virágait Kolozsvárra.

Tamás Gáspár Miklós - Magyar Narancs

[A cikk eredetije itt olvasható]

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló